

ikke, om jeg tør sige, vovet at foreslaae Forsamlingen fuldstændig at vende tilbage til det rene Udtryk for den Tanke, der synes at have foresvævet dem, men de have søgt et Udtryk for denne Tanke i et Forslag, der, saa at sige, skulde ligge mellem begge de modsatte Anskuelse, som jeg nu har tilladt mig at karakterisere, idet de vel have villet have det udtalt, at Consumtionen skal vedblive indtil 1ste April 1852, men ikke tillige have villet sige udtrykkeligt, at den til den Tid skal ophøre. Dersom De imidlertid nøiere ville lægge Mærke til den her omhandlede Paragraph, saaledes som den vil blive efter de ærede Forslagsstilleres Forslag, saa vil det visnok indrømmes af Enhver, at, naar det siges, at Consumtionen skal bortfalde alle andre Steder i Landet, og at den i Kjøbenhavn skal vedblive til 1ste April 1852; saa vil den ligefremme Mening deraf være, at den fra den Tid skal bortfalde, og det kunde da synes som om det ikke engang var nødvendigt at udtale dette utrykkeligt. Det, som imidlertid har foranlediget Udvalget til at foreslaae den Udtalelse herom, om hvis Udeladelse af Paragraphen, der nu er Spørgsmaal, det er, at, dersom Loven bliver staaende blot med hiint Udtryk, at Consumtionen skal vedblive indtil 1ste April 1852, og der slet ikke bliver sagt videre, saa vil det vel følge deraf, ligesom ogsaa af Udvalgets Forslag, at Consumtionen vil ophøre til 1ste April 1852, men da ville dog samtlige Forhold ikke være ordnede paa en saadan Maade, som man kunde ønske med Hensyn til denne Afgifts Ophævelse, idet det da vilde være nødvendigt at give en særlig Lov, for at ophæve det Eftersyn, som nu foretages af Soldvæsenet ved Indførelsen igjennem Portene af toldbare Varer, i Forbindelse med Eftersynet over de consumptionbare Varer, og som vilde vedblive, med mindre det, som sagt, bliver hævet ved en særlig Lov. For at undgaae at give en særlig Lov med Hensyn til et saadant mere underordnet Punkt — jeg tør ialfald sige underordnet i Sammenligning med Hovedspørgsmaalet — har Udvalget foreslaaet en Tilføining, der blev vedtagen ved 2den Behandling, men om hvis Udeladelse her nu er Spørgsmaal, skjøndt Hovedtanken vilde i og for sig blive den samme baade efter Udvalgets og det

nu foreliggende Forslag. Dette vil altsaa med andre Ord sige, at, dersom den lovgivende Forsamling i Forbindelse med Regjeringen senere skulde komme til den Anskuelse, som jeg bestemt ikke troer, at overveiende Grunde talte for; at Consumtionen vedblev længere i Kjøbenhavn, end vi nu have bestemt, vilde den i og for sig være fuldkommen bunden saavel ved det Forslag, som er stillet af de ærede Forslagsstillere, som ved Udvalgets Forslag; man holder sig derfor ved dette aldeles ikke Veien aaben, saaledes som den ærede Taler, der førte Ordet for Forslagsstillerne, har udtalt, man kaster virkelig Broen af efter sig, men man gør det paa en ufuldkommen og ufuldstændig Maade, man udsiger den samme Tanke, men man tør ikke gjøre det udtømmende. Derfor forekommer det Udvalget, at der aldeles ikke ere tilstrækkelige Grunde, som tale for dette Forslag, idet ei engang de Grunde, som kunde tale for ikke at tage en endelig Bestemmelse angaaende Consumtionens Ophævelse i Kjøbenhavn, med Gyltighed kunne anvendes paa dette Forslag; men selv om dette var Tilfældet, saa har Forsamlingen engang forkastet disse Grunde, og vi antage med Sikkerhed, at Forsamlingen ikke vil vige tilbage fra dens Beslutning. Forslaget tilsigter saaledes kun en Modification, som vil gjøre den Grundtanke, som ligger til Basis for Forsamlingens tidligere Beslutning, ufuldstændig og utilstrækkelig, og derfor maa Udvalget paa det Barmeste anbefale Forsamlingen ikke at gaae ind paa dette Forslag.

Finantsministeren: Skjøndt det nu under Nr. 1 stillede Ændringsforslag til § 3 ikke gaaer saavidt, som det Forslag, der ved Sagens anden Behandling var stillet af Udvalgets Mindretal, hvilket, som det vil erindres, gik ud paa, at den kjøbenhavnske Consumption skulde vedblive „indtil videre“, saa er det dog en Selvfølge, at ligesom jeg ved anden Behandling fandt mig foranlediget til at understøtte hiint af Udvalgets Mindretal stillede Forslag, saaledes maa jeg ogsaa nu finde mig foranlediget til at understøtte det førnævnte Forslag, da det gaaer omtrent i samme Retning som hiint, medens der dog paa den anden Side er en meget væsentlig Forskjel imellem dem. Havde det høitærede Thing